

Tàu đêm

Tàu đi đêm áy trắng tàn,
Trong toa súc vật ngồn ngang lũ người.
Tàu đi nghiền sắt rụng rời,
Nghiền tan giấc ngủ, nghiền toi linh hồn.
Lưng đau sần nháy đập dồn,
Vùi thân Do thái, mặc con sóng đời.
Quê hương xa lạ bồi hồi,
Giơ tay xiềng xích đón người từ xa.
Tàu đi, tiếng sắt khóc òa,
Núi rơi biển vỡ, nhấp nhô đường rầy.

Rập rình ngọn súng lưng vai,
Bóng người hay quý diêm đài theo chân
Ga nào rờn rợn mộ phần,
Đền riu riu, gió âm âm nửa vời.
Tàu đi lê bánh mẹt nhoài,
Ai xô một lũ quan tài xuống thang.
Hồi còi đồng vọng đau thương
Sao rơi buốt lạnh, bụi sương nặng nề.
Tàu đi hun hút li bì,
Hận thù dằng dặc chạy thi với tàu.
Tàu đi tuột khỏi địa cầu,
Đêm sâu há miệng cuốn tàu nuốt trôi .

Nguyễn Vũ Văn (1977)